

Doktor Franciszek Bielowicz – lekarz i społecznik.

Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1978 r.) i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1983r.)

Franciszek Bielowicz urodził się 3 lipca 1900 r. w Krzywaczce. Po ukończeniu szkoły podstawowej, uczęszczał do gimnazjum w Myślenicach i jeszcze jako gimnazjalista wstąpił do tajnej - Polskiej Organizacji Wojskowej, której celem była walka zbrojna o niepodległość Polski.

W 1919 roku brał udział w wojnie polsko-ukraińskiej, a w 1920 r. w wojnie polsko-bolszewickiej.

Studia medyczne rozpoczął na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1922 roku. Po zdanym egzaminie lekarskim przeniósł się na Uniwersytet Warszawski i tam - 18 grudnia 1928 roku - otrzymał dyplom doktora medycyny. Praktykę lekarską rozpoczął w 1929 roku w Wielkopolsce, tam poznał także swoją przyszłą żonę Irenę. Do Świątnik Górnych przyjechał wraz z żoną i dwiema córkami w roku 1934 i tu pracował przez prawie 50 lat. 22 stycznia 1935 roku uruchomił aptekę domową. W szkole ślusarskiej, do 1939 roku, prowadził zajęcia z higieny. Z rodzinnych wspomnień wiadomo, że po wybuchu II wojny światowej został zmobilizowany i stawiał się do służby wojskowej w polskiej miejscowości Równe (obecnie miasto na Ukrainie). Tam, w dniu 17 września 1939 r., wraz grupą innych polskich żołnierzy został zatrzymany przez Rosjan. Wszystkich załadowano do pociągu, który jechał na wschód. Doktorowi udało się uciec z transportu i ocalił życie mimo strzałów oddanych w Jego kierunku. Po kilku tygodniach pieszej wędrówki wrócił do Świątnik. Obecnie wiadomo, że był to pociąg wiozący Polaków na śmierć w Katyniu, Ostaszkowie i Miednoje.

Przez całą okupację pracował jako lekarz, ratując chorych i rannych w działaniach wojennych żołnierzy. Współpracował z osobami organizującymi ich transport w bezpieczne miejsca. Pomimo, że narażał siebie i całą rodzinę na śmiertelne niebezpieczeństwo, nigdy nie odmówił pomocy żadnemu potrzebującemu.

W 1946 roku w Świątnikach Górnych powstał Ośrodek Zdrowia, a doktor Bielowicz został jego pierwszym kierownikiem. Po pracy w ośrodku, przyjmował pacjentów w wynajmowanym domu, w którym mieszkał wraz z rodziną. Niósł pomoc całodobową, ponieważ w nocy przychodziło wielu pacjentów z nagłymi zachorowaniami, lub wypadkami.

Oprócz częstych przypadków różnych chorób leczył złamania, zszywał rany, odbierał porody, pobierał materiał do badań i sam i wykonywał jego analizę. Podstawowe leki dla pacjentów wykonywał osobiście. Za swoją pracę pobierał bardzo niskie wynagrodzenie, najbiedniejszych pacjentów leczył za darmo. Dlatego zyskał przydomek „świątnicki Doktor Judym” – do dziś starsi, byli pacjenci doktora, tak właśnie o nim mówią.

Posiadał ogromną wiedzę medyczną, którą potrafił wykorzystać nawet w trudnych warunkach. Jeżeli było to konieczne, w swoich praktykach sięgał do dorobku medycyny naturalnej.

Zmarł 1 listopada 1989 roku i jest pochowany na cmentarzu wojskowym w Krakowie przy ul. Prandoty(kwatera XCII-4-3).

W dniu 30 października 2022 r., w przeddzień 33 rocznicy śmierci, odsłonięto pomnik poświęcony Doktorowi Franciszkowi Bielowiczowi jako dowód wdzięczności za jego ofiarną służbę oraz ratowanie zdrowia i życia pacjentów. Inicjatorem budowy pomnika było Stowarzyszenie Przyjaciół Świątnik Górnych, a jego powstanie było możliwe dzięki wsparciu finansowemu mieszkańców Miasta i Gminy Świątniki Górne. Pomnik stoi na cmentarzu parafialnym w Świątnikach Górnych w Alei Zasłużonych.